

Dosarul nr. 2ra-1290/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 190
împotriva lui Alexandru Certan și Cristinei Certan cu privire la încasarea datoriei și
a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și menținută
hotărârea din 20 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea
a fost respinsă

constată:

La 27 iulie 2018, SA „Termoelectrica”, în interesele Cooperativei de
Construcție a Locuințelor nr. 190 a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Alexandru Certan și Cristinei Certan cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin contractul de livrare-utilizare a energiei
termice în apa caldă nr. 190 din 1 mai 2009 încheiat între SA „Termoelectrica” și
Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 190, ultima și-a asumat obligația de a
achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate, însă, din cauza
neonorării obligațiilor de plată, la 13 iunie 2018, datoria la consumul de energie
termică constituie suma de 429 195,27 de lei, devenind de fapt debitorul
SA „Termoelectrica”.

A menționat că în urma consumului de energie termică, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 190 a prestat, la rândul său, servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

În caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 190 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de o face, pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către subconsumatorii restanți.

A precizat că, deoarece Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 190 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții Alexandru Certan și Cristina Certan pentru încasarea datoriei la consumul energie termice în sumă totală de 8 971,44 de lei, acumulată în perioada martie 2012 - iunie 2018, SA „Termoelectrica” pentru a evita consecințe prejudiciabile este în drept de a-și exercita dreptul la înaintarea acțiunii oblice, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 Cod civil, or are un interes legitim de a conserva creanța Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 190 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

A comunicat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX sunt înregistrați Alexandru Certan și Cristina Certan.

În baza contului deschis la CCL nr. 190 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Potrivit informației privind situația despre achitarea pentru energia termică pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 8 971,44 de lei.

A remarcat că până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu a întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 602, 617, 599-601 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70, 73, 131, 166, 167, 182, 206, 248, 276² CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea, în mod solidar, de la Alexandru Certan și Cristina Certan în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 190 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 8 971,44 de lei, neachitată în perioada martie 2012 - iunie 2018, pentru ap. nr. X din str. XXXXX

mun. XXXXX, precum și încasarea în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 28 martie 2019, prin încheierea protocolară, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Eugeniu Untilă.

Prin hotărârea din 20 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că la 28 martie 2017, între Eugeniu Untilă și Alexandru Certan a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului, prin care vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat imobilul apartamentul X cu suprafața totală de 32 m², nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Totodată, conform pct. 9 din contractul de vânzare-cumpărare din 28 martie 2017, vânzătorul a declarat că datoriile privind plata încălzirii față de SA „Termoelectrica” în mărime de 12 002,88 de lei, vor fi achitați de către vânzător până la data de 31 decembrie 2017, acesta asumându-și obligația ca la data eliberării imobilului, 1 aprilie 2017, să transmită cumpărătorului toate bonurile de achitare a impozitului imobiliar, serviciilor comunale, energiei electrice.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că materialele cauzei atestă certitudinea faptului că la adresa din mun. XXXXX str. XXXXX apartamentul X a fost acumulată o datorie pentru consumul energiei termice în mărime de 8 971,44 de lei, însă, care nu poate fi pusă în sarcina lui Alexandru Certan și Cristinei Certan, care la 28 martie 2017, au devenit proprietarii bunului imobil nominalizat, semnând contractul de vânzare-cumpărare, deoarece în contractul de vânzare-cumpărare a fost prevăzută clauza contractuală, prin care vânzătorul Eugeniu Untilă (fostul proprietar) s-a obligat să achite datoria pentru agentul termic în mărime de 12 002,88 de lei, datorie care a fost formată până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Instanța de apel a evidențiat că în ședința de judecată în prima instanță, fostul proprietar Eugeniu Untilă a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, reprezentantul SA „Termoelectrica” a primit și a făcut cunoștință cu copia contractului de vânzare-cumpărare din 28 martie 2017, dar nu au optat pentru concretizarea cercului de participanți și a pretențiilor înaintate.

La 10 iulie 2020, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că este eronată poziția instanțelor de judecată ierarhic inferioare în sensul că SA „Termoelectrica”, din momentul primirii copiei a contractului de vânzare-cumpărare din 28 martie 2017 încheiat între Eugeniu Untilă și Alexandru Certan, nu a optat pentru concretizarea cercului de

participanți și a pretențiilor înaintate, or acest contract este opozabil doar față de Eugeniu Untilă și Alexandru Certan, care au negociat toate clauzele contractuale și de comun acord l-au semnat.

Prin urmare, contractul de vânzare-cumpărare din 28 martie 2017 încheiat între Eugeniu Untilă și Alexandru Certan produce efecte juridice doar față de părțile care l-au semnat, fiind un contract bilateral, iar în condițiile în care SA „Termoelectrica” nu este parte contractantă, nu a negociat și semnat un asemenea contract și nici nu există o prevedere legală prin care s-ar fi menționat despre forța obligatorie a contractului față de SA „Termoelectrica”, acesta nu-i poate fi opozabil.

Cu referire la prevederile art. 765 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), a evidențiat că intimații au cunoscut despre existența datoriilor în privința bunului imobil încă la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, fapt ce se confirmă prin existența clauzei contractuale din pct. 9 a contractului de vânzare-cumpărare din 28 martie 2017.

La 10 august 2020, în adresa CCL nr. 190, Alexandru Certan și Cristinei Certan a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 20 vol. II), fiind recepționată de către Alexandru Certan și Cristina Certan la 12 august 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 22 vol. II), corespondența expediată în adresa CCL nr. 190 a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 23 vol. II).

La 14 septembrie 2020, Alexandru Certan, reprezentat de avocatul Vasile Lungu a depus referință la recursul declarat de SA „Termoelectrica”, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 iulie 2020 împotriva deciziei din 3 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Termoelectrica” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu